

Druckster-Uitgeverster
 Con: Maatschappij HET LICHT
 bestuuder:
 P. DE VISCH, Lodeberg-Gent

REDACTIE
 ADMINISTRATIE
 HOOGPOORT, 29, GENT

VOORUIT

Orgaan der Belgische Werkliedenpartij. — Verschijnende alle dagen.

ABONNEMENTSPRIJS
 BELGIE

Drie maanden fr. 6.25
 Zes maanden fr. 12.50
 Een jaar fr. 25.00

DEN VREEMDE
 Drie maanden (dagelijks verzonden) fr. 6.25

Broers en Zusters houdt moed!

Er heerscht veel armoede, niet alleen hier in Gent, maar België door. Dat valt niet te loochenen noch te verbloemen. Niemand kan daarenboven ontkennen, dat de bestaande ellende nog zal vermeederen.

Naarmate de oorlog langer duurt en de handel gestremd is, zal de nijverheid slecht gaan en de werkloosheid vermeederen.

Nu: geen werk geen eten, dat is het gewone spreekwoord, dat in deze omstandigheid geen waarheid mag zijn, omdat wij het niet willen.

Wij verliezen ook niet uit het oog dat de winter voor de deur staat, die de armoede onvermijdelijk doet stijgen en haar meer dan in een goed jaargetijde, scherper en pijnlijker maakt.

Gij ziet, lezers, dat wij niets van den toestand willen verbloemen of wegsteeken.

En toch zeggen wij tot onze lijdende broers en zusters: moed en hoop!

Wij doen het om twee redenen. Voor- eerst zijn er in deze droeve dagen ongeluksprofeten, gelijk men ze altijd vindt.

Die maken er een stielken van om overal een gezicht te zetten van een meter lang, om te zuchten gelijk een stommach en dan op een profeten- toon te voorspellen dat de hongerop- stand dreigend is en dat het volk zal opstaan, zal plunderen om er dan geheel profijt bij te voegen: chwell, ik en zal nu ook niet laten verhongeren!

Wij waarschuwen het publiek tegen deze ongeluksvogels en jeremiassen.

Voor- eerst, al die plannen van plunde- ren en geweld baten tot niemendalle.

De gewapende macht der Duitschers kan daar kort spel mede spelen, al wie onder hun bereik komt zou te koelen plegd, gekwetst of gevangen worden.

Welu, ons dunkt dat er al onschul- dige slachtoffers genoeg gevallen zijn, zodat wij door onze schuld opzettelijk tot nutteloos geweld zouden drijven, dat op voorhand tegen ons keert.

Dat is de eerste reden waarom wij ons bij deze doenwijze niet aansluiten en haar radikaal afkeuren.

Er is eene andere reden waarom wij die handelwijze niet goedkeuren.

Tot hiertoe deed, het gentsch gemeen- schappelijk geheel goed zijn plicht.

Wij zijn gelukkig, en passant, niet alleen eene hulde te kunnen brengen aan onze schepenen die ze door hunne werkzaamheid oververdiend hebben, maar wij willen hier ook met lof en eere wijzen op de houding van M. Braun, onzen burgemeester, die zich wezenlijk breed getoond heeft in alles wat de stad gedaan heeft en dikwijls op zijn initia-

M. de Burgemeester heeft getoond gewassen te zijn voor den post dien hij vervult.

En als wij daar met genoeg en op

wijzen, dan is het omdat wij daaruit de logieke gevolgtrekking mogen maken, dat, was het gemeentebestuur sedert het begin van den oorlog op de hoogte zijner taak, het zal het blijven tot het einde en voort rekening houden van de toestand.

Dat zegt de logiek en wij houden daaraan.

Wat zal het gemeentebestuur meer doen dan het gedaan heeft, zal men vragen?

Vrienden, die maatregelen willen of mogen wij niet voorloopen.

De gemeenteraadsleden, liberalen en socialist, ja zelfs de katholieken, hebben geheel trouw het kollege gevolgd en zij hebben wel gedaan.

Het is maar redelijk dat wij voort die rol aan het College en aan den Raad laten, daar zij ze tot hiertoe zoo goed vervuld hebben.

Is er een persoon of eene vereeniging die denkt een goed praktisch voorstel te hebben gevonden, zij hebben altijd hunne schepenen of gemeenteraadsleden tot wie zij zich kunnen wenden.

Iets is van nu af zeker. De leus van het gemeentebestuur van Gent is van heden af: **er mag in Gent geen honger of koude geleden worden. Wij willen, wij duldten het niet in onze stad.**

Dat wil niet zeggen dat er overal roostbeef en beafsteaks op tafel zullen komen in eene kamer verwarmd door een goed open vuur.

Neen, en dat vraagt de bevolking ook niet. Zij is zooveel eischend en dwaas niet zooals velen het zich maar al te lichtzinnig voorstellen.

De bevolking vraagt nu niet om alle dagen haar buikje deugd te doen. Neen, zij vraagt om in deze droeve toestanden met hare kinderen genoeg voedsel en warmte te hebben om deze pijnlijke omstandigheden te doorworstelen.

Zij zal dankbaar zijn aan al diegenen die helpen om dat doel te bereiken en die alzoo de ramp van opstand en geweld van Gent trachten af te keeren.

Moed en vertrouwen dus!

Zendt de geweldenaars wandelen, evenals de spaarapostels wier theorie nu geen nut heeft en geen vat op de menschen, omdat er niet te sparen is voor hen die zelfs geen inkommen hebben.

Zuinig, profijtig zijn, moet niet aanbevolen worden, het dringt zich van zelve op.

Het gemeentebestuur heeft een zware taak te vervullen, wij erkennen het.

Maar als het breed, edelmoedig handelt zal het de goedkeuring wegdagen van de gansche bevolking en een groot en schoon voorbeeld geven aan de groote bourgeoisie, waaronder enkelen reeds bewijs van goeden wil gaven, waarvoor wij hen onzen dank betuigen. De anderen zullen dan misschien volgen, al ware het maar uit eerlijke schaamte.

F. H.

ding 6,25 fr. voor ieder kind. In de eerste 6 maanden na den dood van den man zal zooveel vergoeding gegeven worden als er vroeger in het huishouden gebruikt werd.

Ook de pensioenen voor verminkte soldaten en zeelieden zijn verhoogd. Totaal tot werk onbekwamen krijgen in laagste graad: getrouwen fr. 20.00, ongetrouwen 17.50 fr. per week, maar daar allen in het Nationale oorlogs-assurantiëfonds verzekerd zijn, klimt dat tot 28.85 voor getrouwen en 23.75 voor ongetrouwen per week.

Voor half invaliden bedraagt het minimum pensioen van 4,35 fr. tot 21 franken.

Berekeningen over het mogelijke bedrag dezer vergoedingen en pensioenen, hebben gegeven dat jaarlijks dat bedrag als maximum 800 miljoen franken zal zijn.

De toestand in de gentsche nijverheid en de schoone rol der vakvereenigingen

Sinds meer dan 25 jaar zijn wij door de burgerpers op de brutaalste en vuilste wijze belasterd geworden, als commiss-voyageurs in werkstakingen, troebel-watervisschers, enz. Het geld der werklieden diende volgens onze tegenstrevers om werkstakingen uit te lokken.

In de periode van «gemaakte» Short-time joeg men de werklieden op om de kassen ledig te maken, terwijl de fabriekanten miljoenen wonnen.

Ongelukkiglijk luisterden velen naar die lastertal — die alleenlijk maar diende om het weerstandsvermogen te breken der vakvereenigingen — en gaven hun ontslag. Nu dragen zij er de gevolgen van.

De onvereenigde arbeiders die sedert 't begin der maand Oogst werden afgesteld, ontvingen buiten het brood en de soep, geen ondersteuning en zulks door hunne schuld; Wat moesten die ongelukkigen nu te verduren hebben.

Hadden de gentsche werklieden nu allen onverschillig moeten blijven aan de vakbeweging, zoals er ongelukkiglijk nog een groot getal is, wat zou er van de Gentsche arbeidersbevolking zijn geworden in deze benarde toestanden?

Ziehier wat de verschillende vakvereenigingen uitbetaalden voor werkloosheid, gevolg van den oorlog, gedurende de maanden Oogst, September en Oktober:

VAKVEREENIGINGEN	UITBETAALDE SOM
Metaalbewerkers	33.140,69
Katoenbewerkers	38.233,05
Broederlijke Wevers	29.595,30
Houtbewerkers	23.767,40
Gem. Weerstandskas	6.772,30
Metsers	9.506,00
Vlasbewerkers	5.805,60
Schilders	4.119,00
Sigarenmakers	4.115,25
Het Boek	1.503,95
Totaal	156.505,44

Dat cijfer spreekt uit zich zelf.

DE KRACHT DER POLITIEK IN DE OPENBARE RADEN

Hoe dikwijls hoorden wij nog niet zeggen door werklieden: «Wat kan wij de politiek schelen». Zij begrijpen niet wat kracht de vertegenwoordiging der werklieden kan uitoefenen in de openbare besturen.

Kan er nu een schooner voorbeeld aangehaald worden, dan de vertegenwoordiging der socialist in den gentschen gemeenteraad en de werking der schepenen?

Niet alleenlijk deden zij de loonen der stadswerklieden stijgen, de werkuren verminderen en de werkvoorwaarden verbeteren. Maar in de moeilijkste oogenblikken, zoals nu, zijn wij van een onschatbaar nut. Zonder de socialist in de gemeente- of provincieraaden kwamen er ook geen werkloosheidsfondsen.

Hadden er meer socialist in de belgische Kamer gezeten, de vakvereenigingen hadden sinds jaren meer ondersteuning te ver- deelen gehad onder hunne leden.

Tot hiertoe zijn de 80.000 frank, door de Kamer voor de vakbonden gestemd in 1914 niet uitgekeerd en het ware wel belangrijk te vernemen, wat er met de 500.000 fr. ge- beurde die zijn gestemd door den Provincia- len Raad van Oost-Vlaanderen.

Hadden AL de werklieden gestreden als de socialist voor het A. S. en er niet mede laten spotten, de geteisterde bevolkingen waren in rampen als deze, vast en zeker de- gelijkter geholpen geweest.

De conclusie van dit artikel is, dat de vakvereenigingen eene schoone en nuttige rol vervullen zooveel nu als in normale tijden en de gentsche socialist de waarde van de werkerspolitiek in hoge mate hebben begre- pen.

Is te hopen dat de werklieden uit deze droeve tijden eene nuttige les zullen trekken, na den oorlog sterker zullen verenigd we- zen om met verdubbelde kracht te strijden voor ietsverbetering en nog krachtiger het militarisme met vele rampen zal bestrijden, tot heil der menschheid.

JAN SAMYN.

Europeesche Oorlog

In West-Vlaanderen

en in

't Noorden van Frankrijk

Uit Fransche bron

PARIJS, 10 November. (Reuter.) Officieel bericht van 11 uur 's avonds:

«In het noorden woedt de slag op zeer hevige wijze voort.
 «Van het overige gedeelte van het front valt niets te melden.»

PARIJS, 10 November. (Reuter.) Officieel bericht van den algemeenen staf:

«De strijd is gisteren gedurende den ge- heelen dag met dezelfde hevigheid als voor- gaande dagen voortgezet tusschen de zee en de streek van Armentières. Het treffen was te hevig, waar de tegenover elkander staande strijdkrachten wederzijds aanval- land optraden.

«Over het geheel kenmerkte de dag zich door het mislukken der Duitsche aanvallen, die, met talrijke strijdkrachten, gericht waren tegen de heuvels Zuid-oostelijk van Yperen en door den aanmerkelijken voor- uitgang der Fransche strijdkrachten om Bixchoote eenerzijds en Armentières an- derzijds. De vijand leed zware verliezen. Op het front der Engelsche troepen werden eveneens alle aanvallen der Duitschers krachtig afgeslagen.

«Op het grootste gedeelte van het front tusschen het kanaal van La Bassée, de Oise en Woevre, was de mist weder een beletsel voor elk gezamenlijk optreden.

«In de Vogezes werden nieuwe vijande- lijke aanvallen tegen de heuvels, zuidelijk van de bergengte van Sainte-Marie, afge- slagen. De Duitschers lieten op zijn minst 500 tot 600 dooden op het gevechtsterrein achter.»

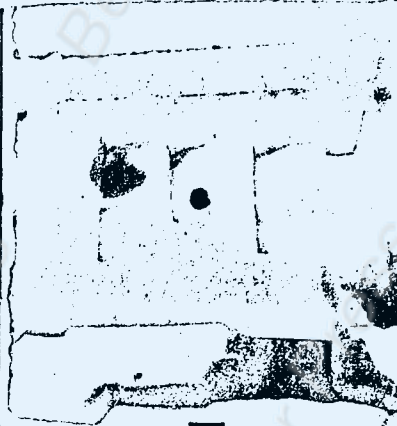
Uit Engelsche bron

LONDEN, 11 November (Reuter.) Offi- cieel: «Zondag en Maandag donderden de kanonnen hevig bij Yperen en La Bassée.

«Ten zuidoosten van Yperen, in de nabij- heid van Meessen, hervat de vijand zijn aanval met groote, schier met wanhopige kracht. Hier, bij Arras en bij La Bassée, heeft hij groote versterkingen gekregen.

Uit Hollandse bron

VLISSENGEN, 11 November. (Vaz Dias): Gister werd weder kanongebulder uit de richting Oostende gehoord.

Uit Oostenrijksch-Hongaarsche bron

WEENEN, 10 November. (Wolff.): De «Neue Freie Presse» verneemt uit Boeda- pest dat in Oost-Galicië en Bessarabië so- dert eenige dagen eene verplaatsing van Russische strijdkrachten wordt waargeno- men, welke in verband schijnt te staan met Rusland's oorlog tegen Turkije.

Aan de Oostenrijksch-Servische grens

WEENEN, 10 November. (Wolff.): Over de krijgsmiddelen in Serbië wordt officieel medegedeeld:

«De verbitterde gevechten op het berg- achtig terrein der linie Sabats-Lesnitsa zijn ook gisteren tot in den nacht voortgezet. Onze troepen hebben enkele sterk ver- scherpte vijandelijke stellingen genomen.

«Ten zuiden van het gebergte Sokolska Planja zijn onze zegevierende troepen ver- der het den vorigen dag bereikte gebied ten oosten van de linie Losnitsa-Kroepanj- Ljoebovja binnengerukt. Ook daar is het tot hardnokkige gevechten met de achter- hoede der Serviërs gekomen, die binnen korten tijd op de vlucht is gedreven. Onder de talrijke gevangenen bevindt zich ook kolonel Radakowits, onder het buitgemaakt gegucht een modern zwaar kanon.»

Oorlog tusschen Rusland en Turkije

Uit Turksche bron

KONSTANTINOPEL, 10 November. (Wolff.). Berichten uit Bagdad maken ge- wag van talrijke mohammedaanse Indiërs en Arganen, die zich als vrijwilligers aan- melden. Mesopotamië beschikt over graan- voorraden voor vijf jaren.

In de haven van Smyrna zijn 3 Engelsche stoomschepen, 3 Fransche sleepboten en andere vreemde vaartuigen in beslag geno- men en de bemanningen krijgsgevangen verklaard.

De Belgische gezant heeft zijn paspoort ontvangen en is vertrokken. De Vereenigde Staten belasten zich met de behartiging van de belangen der Belgen.

KONSTANTINOPEL, 11 November. (Wolff.). Ambtelijke mededeeling uit het hoofdkwartier:

«In Kaukasië heeft de vijand zich op de tweede linie van zijn stellingen terugge- trokken en groote verliezen geleden. Wij maakten een aantal gevangenen.
 » Ons offensief wordt voortgezet.»

KONSTANTINOPEL, 11 November. (Wolff.). Ambtelijke mededeeling uit het hoofdkwartier:

«Onze troepen, die de Egyptische grens overschreden, hebben de stelling van Sjich Zawi (tusschen Rafa, a/d. Egyptisch-Syri- sche grens, en El Aris) en het fort El Aris bezet. Wij hebben 4 stukken veldgeschut en materiaal van de veldtelegrafie op de En- gelschen buit gemaakt.»

OP ZEE

Twee Duitsche kruisers verloren

Officieel is 10 November te Londen be- kend gemaakt:

«De Deutsche kruiser «Emden» is bij de Cores-eilanden, (Indische Oos- en

Uit de Internationale

Verplaatsing van het Internationaal Bureau

In het orgaan der Duitsch sprekende sociaal-democraten van Oostenrijk-Honga- rië, de «Wiener Arbeiter-Zeitung», leest men de ook door ons overgenomen nota uit de «Humanité», waarin het Fransche partijbestuur zich verklaart tegen de samenstelling van een nieuw Internationaal Bureau tijdens den duur van den oorlog.

De «Wiener» meent dat dit plan alleen uit praktische overwegingen is ontstaan en gezinsins uit eenig wantrouwen in de geschiktheid of den goeden wil van de tegenwoordige leden.

«Overigens schijnt het, vervolgt het Wiener partijblad, dat een uitweg te vin- den is, die ook, naar wij hopen, de Fran- sche partijgenooten bevredigen zal.»

Met dezen uitweg bedoelt het blad de overbrenging naar Den Haag, onder medewerking van een vertegenwoordiging der Hollandse sekte. «Deze regeling, besluit de «Wiener», ziet er tamelijk om- slachtig uit, maar levert toch een voorstel op dat alleszins overweging verdient.»

Het doet ons genoegen te zien dat het denkbeeld van het uitvoerend bureau op deze wijze door ons Oostenrijksch broeder- orgaan wordt ontvangen. En dit niet het minst, wij de aanbeveling geschiedt met het doel zijn en onze Fransche vrienden bereiding te schenken. Immers moet ons in de eerste plaats gezicht worden

alles te vermijden wat tusschen de inter- nationale afdelingen twist zou kunnen wekken.

VERGOEDINGEN en PENSIOENEN voor weduwen en weezen van gevallen soldaten en matrozen in Engeland

Het Engelsch gouvernement heeft bij het Parlement het voorstel ingediend betref- fende de pensioenen voor in dienst gewonde sol- daten en matrozen en de vergoedingen aan de weduwen en weezen der gesneuvelden. De- ze vergoedingen vooral voor weduwen en weezen zijn tegenover de vroeger bestaande beduidend verbeterd.

De vergoeding bedraagt (in franken):

Achtergeblevenen	Vroeger	Nieuw voorstel
Weduwe zonder kinderen	6.25	9.38
Weduwe met 1 kind	8.10	15.60
Weduwe met 2 kinderen	10.00	18.75
Weduwe met 3 kinderen	11.85	21.85
Weduwe met 4 kinderen	13.75	25.00

Hetrouwde zulk een weduwe dan krijgt zij voor het verlies van die vergoeding ineens 975 francs. Het deel van de kinderen blijft voortduren tot aan hun 16e jaar en ingeval van lichamelijke onmogelijkheid hun brood te verdienen tot hun 21e jaar.

Voor moederloze kinderen is de vergoe-

wege tusschen Britsch-Indië en Australië tot zinken gebracht. Er zijn vele menschenlevens verloren gegaan.

De Engelse admiraliteit meldt, dat de Duitse kruiser «Konigsberg» in den mond van de Ruffij (Duitsch-Oost-Afrika) opgesloten is, doordat er een kolenschip in de rivier gezonken is.

Nader seint Reuter uit Londen:

De admiraliteit deelt mede: Nadat de «Konigsberg» zich ophield in de Ruffij, heeft de admiraliteit de samentrekking van een aantal kleine kruisers gelast in de Oost-Afrikaansche wateren.

Deze oorlogsbodems hebben in onderlinge samenwerking de zee gedurende langen tijd nauwgezet afgezoekt. Op den 30 Okt. werd de «Konigsberg» door Z. M.'s «Chatham» ontdekt. Hij lag toen ongeveer 6 mijlen van de monding op de rivier Ruffij tegenover Mafia-eiland (Duitsch Afrika). Wegens zijn grooten diepgang kon de «Chatham» de «Konigsberg» niet bereiken. Waarschijnlijk zit de Duitse kruiser, behalve bij hoog water, aan den grond. Een deel der bemanning van den «Konigsberg» is aan land gezet en ligt op den oever der rivier verschanst.

Zooval deze verschanzingen als de kruiser zelf zijn door de «Chatham» beschoten, maar wegens de palmboschen is het niet mogelijk vast te stellen welke schade door de beschieting is aangericht. Tijdens de operaties om de «Konigsberg» te vernietigen of te vernietigen, zijn afdoende stappen genomen om den kruiser in de rivier op te sluiten, door het door zinken van een kolenschip in de eenige bevaarbare zeul. Daar de kruiser nu gevangen is en niet meer in staat eenige schade te doen, zijn de snelle schepen die hem hadden gezocht vrijgekomen voor anderen dienst.

Een andere gekombineerde operatie is sedert eenigen tijd door snelle kruisers tegen de «Emden» gevoerd. Daarbij zijn de Engelse kruisers geholpen door Franse, Russische en Japansche oorlogschepen en door de Australische kruisers «Melbourne» en «Sydney».

Gistermorgen werd bericht ontvangen dat de «Emden» bij de Cocos-eilanden was aangekomen en op het eiland Keeling een gewapende afdeeling had ontscheept om het draadloos telegrafische station te vernietigen en den telegramkabel te knippen.

Daar werd de «Emden» door de «Sydney» verrast en tot een zeevecht genoopt. In den hevigen strijd, die volgde, heeft de «Sydney» drie dooden en dertien gewonden gekregen. De «Emden» werd op het strand gedreven en is verbrand. De verliezen aan menschenlevens op de «Emden» moeten zeer groot zijn. Aan de overlevenden is alle mogelijke hulp gezonden.

Met uitzondering van het Duitse smalle, dat uit de Chileense kust opereert, zijn de geheele Indische Oceaan en Stille Zuidzee nu van vijandelijke oorlogschepen gemonitord.

De admiraliteit heeft het volgende telegram gezonden aan de «Sydney» en het departement van marine van het Australische gemeenebest: «Onze hartelijke gelukwensen met het schitterende wapenfeit van de Australische vloot en den onschatbaren dienst, welke zij aan de zaak van de bondgenooten en aan den vreedzamen handel ter zee heeft bewezen door de vernietiging van de «Emden».

Nog de Fransche steamer «Amiral Ganteaume»

Het s.s. Amiral Ganteaume, dat met een groot aantal passagiers, waaronder veel Belgische vluchtelingen, aan boord, den 26 October in het Naam van Calais schipbreuk heeft geleden, is blijkens het officieel onderzoek door een torpedo getroffen. De roerganger verklaart, voor het ongeluk gebeurde de periscope van een duikboot te hebben gezien en bij aankomst te Bordeaux, waarheen het ontredder schip, dat op zijn waterdichte beschotten is blijven drijven, is gestopt. Het schip was toen staarboordzijde een stuk van een torpedo getroffen.

In de Zwarte Zee

LONDEN, 11 November (Reuter): De «Times» verneemt uit Petrograd, dat de Russische Zwart-Zee-vloot volgens het Russische legerorgaan bij haar verschijning voor de havenstad Soengeldak 3 Turkische transportschepen in den grond heeft gebored met troepen, geschut, vliegtuigen, automobielen en uniformen voor 60.000 man.

De Russen hadden 248 manschappen, een kolonel van den generaal staf en verscheidene Duitse officieren gered. Dit verlies zal, naar men verwacht, de kriegsverrichtingen van het Turkische leger in 't distrikt Erzeroom ernstig belemmeren, aangezien de lading klaarblijkelijk bestemd was voor de troepen op het oorlogsterrein in Armenië.

De gedeeltelijke afsluiting van de Noordzee

KRISTIANIA, 11 November (Wolff): Het stoomschip «Pluton» en het stoomschip «Atle Thorbjørnsen» uit Gothenburg liepen, naar bekend is, Zondag in de buurt van Yarmouth op mijnen en zonken. Naar aanleiding hiervan schrijft Norges Handels og Sjøfartstende:

«In 24 uren dus verongelukt voor Yarmouth 2 neutrale koopvaardischepen en wel, zooals men ziet, op den door de Engelse admiraliteit als veilig aangewezen scheepvaartweg. Voorzoveel bekend, volgden beide schepen dien weg, zoover als dit zonder vuurtorens bij niet helder weer mogelijk was.

«Indien zij zich buiten den veiligen koers begeven hadden, zou het slechts een bewijs opleveren, dat het buitengewoon moeilijk is, binnen de smalle strook te blijven, die de admiraliteit heeft afgekend. In elk geval

blijkt er uit, aan welke gevaren de scheepvaart is blootgesteld bij het varen langs de oostkust van Engeland en door het Kanaal. De consequentie hiervan moet noodwendig zijn, dat aan de onzijdige scheepvaart een veilige weg ten noorden van Schotland wordt aangewezen en geen andere schepen dan die in de haven aan de oostkust moeten laden, op dezen weg aangewezen worden.»

«Aftenposten» en «Morgenbladet» steunen dezen eisch.

Naar een gelijktijdig ontvangen telegram mededeelt, werd een uit Amerika komend schip bij een poging om Pentland Firth te passeeren door de admiraliteit gedwongen door het Kanaal te gaan.

Scheepsbrand

NORFOLK (Virginia V. St.), 11 November (Reuter): Aan boord van de «Rembrandt», die van Baltimore naar Frankrijk onderweg was, is brand uitgebroken, waarbij 800 paarden zijn omgekomen.

De «Rembrandt» was reeds 200 mijlen in volle zee toen de brand uitbrak. Zij is teruggekeerd om de schade te laten herstellen.

(De «Rembrandt» is een Engelsch schip, van de rederij Lamport en Holt Ltd.,; bruto 4667 ton; netto 2304 ton; gebouwd te Glasgow 1899).

Een terechtstelling

LONDEN, 10 November (Reuter): Lody, oud-luitenant van de Duitse marine-reserve, is in de vorige week door den krijgsraad wegens spionage ter dood veroordeeld en in den Tower gefusilleerd.

In het Buitenland

In Frankrijk De Belgische Burgerwachters

die zich tegenwoordig te Parijs bevinden, hebben aldaar een vergadering gehouden. Zij vragen aan de Belgische regering zich om hun lot te bekommeren, rekening houdende van de bewezen diensten en de samenstelling der wacht en hen in staat te stellen de droevige dagen, die hen van hun geliefd vaderland verwijderd houden, op waardige wijze te kunnen doorworstelen.

In Engeland Een Engelsch Witboek

LONDEN, 10 November (Reuter): Er is een Witboek verschenen van 77 bladzijden, handelende over de gebeurtenissen welke geleid hebben tot de breuk met Turkije. Nadat in het Witboek, megedeeld is, dat Enver pasja's invloed tegen het midden van October overheerschend was geworden en de regering, op Enver pasja na, tot eind October tijd rocht te winnen, leest men, dat de Duitse intriges in het bijzonder tegen Egypte gericht waren. Voorts dat de Engelse zaakgelastigde te Konstantinopel den 12 Augustus mededeelde, dat de minister van oorlog reeds zijn maatregelen nam, doch dat de minister van marine den 14 Augustus toezegde de «Göben» en de «Breslau» aan de Engelse marine-missie over te geven. Twee dagen later was evenwel de Engelse missie vervangen door Turkische officieren.

Den 18 Augustus betroude de grootvizier de schending van de onzijdigheid en met betrekking tot de Duitse schepen zeide hij, dat de Duitschers de gevoels der Turken exploiteerden.

Den 23 Augustus deelde Engeland aan Turkije mede, dat indien het beloofde de bemanning en de officieren der Duitse schepen terug te sturen en zijn onzijdigheid te

handhaven, de bondgenooten er in zouden toestemmen de capitulaties af te schaffen en zij de onafhankelijkheid van Turkije zouden waarborgen.

Den 25 Augustus verklaarde de grootvizier, dat Turkije niet van plan was een inval in Egypte te doen of er intrigues te ondernemen, doch uit de correspondentie blijkt, dat in dezen tijd reeds Turkische afgezanten naar Egypte waren gezonden.

Den 8 September bracht de (Engelsche) ambassadeur een bezoek aan den minister van binnenlandsche zaken en wees hem op de gevolgen van een militair avontuur voor Turkije. Men kende waarde toe aan de lachelijke verhalen over opstanden in Egypte en Indië, waaraan Enver pasja blijkbaar geloof hechtte.

De minister deelde daarop aan den ambassadeur mede, dat Turkije bereid was de twee oorlogschepen, aan Engeland te verkoopen, omdat het groot gebrek aan geld had en de toestand wanhopig was.

Het Witboek maakt talrijke malen melding van Duitse intriges in mohammedaanse landen, vooral in Egypte. De grootvizier gaf den druk van Oostenrijk-Hongarije en Duitschland in deze richting toe, doch wees medeplichtigheid van den kant van Turkije af.

De ambassadeur deelde in het begin van October mede, dat Turkije's schatkist leeg was en men geen gemeene zaak met Duitschland tot het uiterste wenschte te maken, doch hij twijfelde er aan, of de Turkische regering wel in staat zou zijn te beletten, dat de Duitschers geheel de overhand kregen.

De werving

LONDEN, 10 November (Reuter): Gisteren heeft de werving te Londen het hoogste cijfer bereikt sedert de eerste weken van den oorlog. Alle werkkanalen hebben hulp van het Hoofdkwartier moeten aanvragen om aan den grooten toevloed van recruten het hoofd te bieden.

Engelsch oorlogs-leening

In het Engelsche Lagerhuis welke vijfde en voor dit jaar laatste zitting woensdag is geopend, zal de Regering het voorstel doen tot een binnonlandsche oorlogsleening groot 200 of zelfs 250 miljoen pond sterling, d. i. 5 milliard à 6 milliard franken.

In Holland

Van de opgesloten

Uit Harderwijk schrijft men aan «Het Volk» van Amsterdam uit het interneringskamp:

«Eene zaak die ongetwijfeld van het grootste belang is, en die, zoo 't schijnt, gansch over het hoofd gezien wordt, is de gezondheidstoestand der opgesloten soldaten in het kamp te Harderwijk.

«Er zijn dicht bij de 7000 soldaten in tenten gelogerd, die genoodzaakt zijn sinds 14 Oktober op hetzelfde stroo te slapen, niet tegenstaande de hygiëne zou eischen het stroo ten minste wekelijks te vernieuwen. (Laat hier opgemerkt worden dat de Belgische officiers een uitsluitend belang stellen in het vernieuwen van het stroo en dit ten hoogste na vijf of zes dagen tijd-verloopt).

«Voor daarbij dat sinds drie à vier weken de geïnterneerde soldaten de gelegenheid niet meer gehad hebben een bad te nemen of zich behoorlijk te reinigen, wijl voor die 7000 soldaten slechts één enkel-bad ten dienste staat, en wel in het hospitaal te Harderwijk, en buitendien maar alleen verlof tot het bad wordt verkreget, wanneer men reeds door schurft of andere dergelijke kwaal is aangetast.

«Aan een soldaat die de toelating vroeg een bad te nemen, zag de dokter zich verplicht te weigeren, er bij voegende: «Il y a trop de galeux» (Er zijn te veel schurftlijders). Dagelijks hoort men terecht opmerkingen maken, tweegebracht door de onmogelijkheid om zich te reinigen.

«Laat dien toestand nog eenigen tijd voortduren en wie durft waarborgen dat hier de ziekte uitblijft? Wie zoekt middel in dezen netelig-droeven toestand? Zoeken is vinden, ongetwijfeld. Wie vindt het bezwaarlijk dat onze soldaten zich eens zouden komen verzuiveren aan de boorden der Zuiderzee, terwijl het des namiddags nu toch nog zonlicht is? En verder het afmaken van kabiënen — met eenige planken, die voorzeker graag zouden gedragen worden — en 't plaatsen der waterleiding zou voorzeker buitengewoon bijval genieten. Luxe wordt niet gevraagd, alleen het hoogst noodzakelijke en dit zou ongetwijfeld een noodig en nuttig werk heeten.»

In Duitschland

Spioeneering

KEULEN, 10 November (Reuter): Volgens een telegram uit Zurich aan de «Kölnische Zeitung» moet onlangs te Bazel opnieuw een geval van spionage ten nadeele van Duitschland zijn geconstateerd. De bellemmering van het grensverkeer tusschen Baden en Zwitserland is daarop opnieuw verscherpt en het gehele Rijnval is militair afgesloten.

In Zwitserland Spioeneering

KEULEN, 10 November (Reuter): Volgens een telegram uit Zurich aan de «Kölnische Zeitung» moet onlangs te Bazel opnieuw een geval van spionage ten nadeele van Duitschland zijn geconstateerd. De bellemmering van het grensverkeer tusschen Baden en Zwitserland is daarop opnieuw verscherpt en het gehele Rijnval is militair afgesloten.

In Japan

anval van Tsingtao

TOKIO, 11 November (Reuter): Het officieel verslag van de kriegsverrichtingen tegen Tsingtao is in bescheiden termen vervat, doch het toont aan, dat de bestorming gekenmerkt werd door dezelfde geringeering van menschenlevens, welke de Japanners reeds in den oorlog tegen Rusland aan den dag gelegd hadden. Ook nu deed een afdeeling genietroepen ten koste van vele menschenlevens het kruittmagazijn van den vijand in de lucht springen. De Japanners beklommen de Duitse borstweringen onder een doodlijken kogelregen uit de machinegeweren en verbraken door de lichtgevende granaten, welke de vijand deed springen om de stelling van de aanvallers uit te vinden. Het verslag wijst op de hardnekkigheid, waarmede de Duitschers zich verdedigd hebben en toelt bij de hovigheid van den vijand te overtuigen dat de Duitschers zich verdedigd hebben en toelt bij de hovigheid van den vijand te overtuigen dat de Duitschers zich verdedigd hebben.

Nadat het fort Moltke was veroverd, werd het bevel gegeven om den kamp te raken, waarmede straatgevechten zijn voortvonden.

Japansche Kolonien

De annexatie van het eiland Cyprus door Engeland, is door de mahomedaanse bevolking rustig ontvangen. De Engelsche gouverneur telegrafeert dat de voornaamste Moslems zich aan hem voorgesteld hebben en uit naam der bevolking de verzekering van gehoorzaamheid en loyaliteit uitgesproken hebben.

In Zuid-Afrika

DE OPSTAND

PRETORIA, 10 November (Reuter Officieel): Luitenant-kolonel Van Deventer heeft te Zandfontein bij Warmbad, 64 mijlen noorden van Pretoria, een ontmoeting gehad met opstandelingen, waarvan 190 gedood en gewond en 25 gevangen genomen zijn. Van Deventer had 12 dooden en 11 gewonden.

BERICHT

Ons blad mag aan niet meer verkocht worden dan aan 3 CENTIEMEN PER NUMMER.

Alle inbreuk daarop wordt men verzocht ter onzer kennis te brengen!

Regelmattige lezers betalen 20 CENTIEMEN PER WEEK (7 nummers).

De administratie.

N.B. — Dit nummer tel 4 bladzijden.

Van al de bladen is het ALLEEN

«Vooruit», die DE OFFICIELE LIJST der kriegsgevangen Belgen, in Holland opgesloten, afkondigt.

BOLLEKEN VET

Verhaalt uit den oorlog van 1870, door Guy de Maupassant

Hij zweeg. Deze vaderlandslievende zuchtigheid der kookkool, die zich niet wilde laten liefschieten in de nabijheid van den vijand, wekte bij hem zijne verzwakende waardigheid op, want na te vlieg omhelsd te hebben, sloop hij stil naar zijne kamer terug.

Loiseau, naar geprikkeld, verliet zijn sleutelgat, deed een karpelsprong in zijne kamer, trok zijn tabaard aan, hief het deken op waaronder het hoekige karkas zijner vrouw lag, wekte haar met een kus en fluisterde: «Bemint ge mij, liefste?»

Dan werd het gansche huis stil. Maar weldra steeg ergens, in eene onbepaalde richting, die zoowel kelder of zolder was, een krachtig gesnoek, een tonig, regelmatig, een dof en gerekte gerucht, met een gedruis als van een stoomketel onder drukking. M. Follenevie sloep.

Men had beëindigd de anderendaags om acht uur te vertrekken en allen bevonden zich om in tids in de keuken, maar het rijtuig, waarvan het dekzeil onder eene sneeuwvlug verdween, stond eenzaam midden de voorplaats, zonder paarden en zonder voerman.

Men zocht hem te vergeefs in de stallen, in het hooi, in de bergplaatsen. Dan bleef men de gangen het doge af

te zoeken en trokken er op uit. Weldra bevonden zij zich op de markt, met de kerk midden in. Van weerszijden stonden lage huisjes en in elk dezer waren er pruisen.

De eerste die zij zagen schildde aard-appelen. De tweede, wat verder, reinigde den winkel van den kapper. Een andere, met een dikke baard, omhelsde een kleine snaak, die aan het huilen was en wiegde hem op zijne knieën om hem te doen zwijgen; en de dikke boerinnen, wier echigenooten naar het leger van den oorlog waren, wezen aan hare gehoorzame overwinnaars wat werk moest gedaan worden: hout klieven, soep koken, koffie malen; een dezer waschte zelfs het linnen zijner gastvrouw, een oud kreupel moederken.

De graaf, verwonderd, ondervroeg den koster, die juist uit de pastorie kwam. De oude kerkrat antwoordde: «Oht het zijn geen kwade lui; het zijn geene Pruisen, zegt men. Zij komen van verder: ik weet niet juist van waar; zij hebben allen een vrouw en kinderen ginder gelaten: zij vinden den oorlog geen zier prettig, wees er maar zeker van. Ginder beweent men bitter de mannen, en bij hen is er geweldige armoede even als hier. Men is hier niet al te ongeluk-

kig voor het oogenblik omdat zij geen kwaad doen en werken als waren zij in hun eigen woonst. Ziet ge, mijnheer, arme lieden moeten elkander helpen. Het zijn de grooten die oorlog voeren.»

Cornudet was verontwaardigd over de vriendelijke overeenkomst tusschen overwonnenen en overwinnaars. Hij keerde terug naar de afspanning.

Loiseau spottte: «Zij herbevolken!» M. Carré-Lamandon zei meer ernstig: «Zij herstellen».

Maar den voorman vond men niet. Toch dook hij eindelijk op in eene afzonlijke herberg, broederlijk aan het drinken met den ordonnans van den officier.

De graaf ondervroeg hem:

— Had men u niet bevolen tegen acht uur in te spannen?

— Zeker wel, maar ik kreeg later een ander bevel.

— Welk?

— Hoegenaam niet in te spannen.

— Wie gaf u dit bevel?

— De pruisische officier.

— Waarom?

— Dat weet ik niet. Vraag het hem eens. Men gebiedt mij niet in te spannen, en dan span ik niet in. Ziedaar.

— Heeft hij u dit zelf gezegd?

— Neen, mijnheer, het is de herbergier die mij het bevel gaf van zijnent wege.

— Wanneer dat?

— Gister avond, toen ik slapen ging.

De drie mannen keerden ongerust naar de afspanning weer.

Men vroeg naar M. Follenevie, maar de meld antwoordde dat Mijnhie, die aan aamborstigheid leed, nooit vóór tien uur opstond. Hij had zelfs streng verboden

hem vroeger te wekken, tenzij in geval van brand.

Men wilde den officier spreken, maar dat was ook totaal onmogelijk, alhoewel hij in de afspanning logeerde. M. Follenevie alleen was gemachtigd hem over bestuurlijke zaken te spreken.

Men moest dus wachten. De vrouwen keerden terug naar hare kamers, en hielden zich met snuisterij onledig.

Cornudet kroop onder den hoogen schoorsteenmantel waar een groot vuur laaide. Hij liet zich daar een der kleine herbergtafeltes brengen, eene kan bier en haalde zijne pijp uit, die onder de demokraten bijna even hoog gewaardeerd was als hij zelf. Het was alsof zij het vaderland had gediend door Cornudet te dienen. Het was eene prachtige pijp in meerschuij, wonderlijk gebruid, zoo zwart als de tanden van haar meester, maar geurend, gebogen, blinkend, als naar zijn hand gegroeid, tot zijn persoon als behoorend.

En hij bleef roerloos, de oogen nu eens gericht op de vlam van den haard, dan op het schuim, dat zijn glas kroonde; en telkens dat hij gedronken had stak hij zijne lange, magere vingers door zijne lange, vette haren, en likte zijn beschuimden knevel af.

Loiseau, onder voorwendsel zijne beenen in beweging te houden, ging wijn verkoopen in de kroegen van het omliggende.

De graaf en de nijveraer praatten politiek. Zij spraken over de toekomst van Frankrijk. De een hoopte in de Orleans, de ander in een ongekenden redder, een held die zou opstaan als alle boos kon-

verdwenen zijn: een du Guesclin, een Joanna d'Arc misschien, of een tweede Napoleon I?

«Ah! was de keizerlijke prins niet zo jong».

Cornudet, die naar hen luisterde, glimlachte als iemand die het beter wist:

Zijn pijp balsemde de keulen.

Als het tien uur sloeg verscheen M. Follenevie.

Men ondervroeg hem, maar hij kon niet anders dan twee of driemaal, onder de minste verandering herhalen: «De officier heeft hij gezegd: Mijnhie Follenevie, hij zult verbieden dat men magen het rijtuig dier heeren inspannen. Men mogen niet vertrekken zonder mijne toestemming. Gij hoort het. Dat wez van doende.»

Dan wenschte men den officier recht te spreken. De graaf zond hem zijn kaartje, waarop ook M. Carré-Lamandon zijn naam en al zijne titels schreef.

De prins deed zeggen dat hij de twee mannen zou ontvangen na het ontbijt, omstreeks een uur.

De dames kwamen dan ook terug en wat te eten, ondanks de onrust. Bolleken vet scheen ziek en erg in de war.

Men had juist de koffie opgediend, als de ordonnans de heeren kwam halen. Loiseau ging mee, maar als men aan de dring om ook Cornudet te doen optreden om de zaak plechtiger te maken, verklaarde deze dat hij nooit geen bevel kon wilde hebben met Duitschers, en kroop terug onder den schoorsteenmantel, en vroeg eene verrech kan bier.

IN BELGIE

De Invoer

Blijkens mededeeling van de Kommandantur te Gent zijn wijzigingen gebracht in de bepalingen voor uit- en invoer in België. Invoer is toegestaan van alle, met uitzondering van scharnier, brandwijn, likeuren en wijnen. Van levensmiddelen mag geen invoerrecht geheven worden. Ook niet van vruchten, chocolade, huishoudelijke artikelen en verder van alle artikelen, die door het Duitse leger gebruikt worden. Voor alle andere artikelen (in 't bijzonder wordt te aandacht gevestigd op tabak, sigaren en sigaretten) moet de belasting betaald worden volgens de tot hiertoe in België geldende regelen. Behalve van de reeds vermelde zaken is ook uitvoer toegelaten van glas en porselein, sjuinen en machines. Voor de laatste moet telkens een bijzondere toelating gevraagd worden.

Wat het personenverkeer betreft mogen niettegenstaande de doorgeleiden Belgen en personen behorende tot de onzijdige landen. Alle treinen moeten te Selzate stoppen en worden daar doorzocht.

Door bemiddeling van den Duitschen consul te Terneuzen kunnen ook de suikerfabrieken te Selzate en Moerbeke ongestoord doorwerken.

In west-VLAANDEREN leperen zou in brand staan

Verscheidene bladen melden het volgende dat wij niet konden controleren:

« Ieperen staat in brand en een groot gedeelte van deze schoone, oude Vlaamsche stad is verwoest. Vroeg in den morgen slaagden de Duitschers erin de stad onder het vuur van hun zware geschut te nemen en er de 11 en 13-duizend granaten in te werpen.

« Geen menschenlevens gingen echter verloren, aangezien de stad geheel verlaten was.

« Spoedig was het Westelijke gedeelte van de stad een laaiende puinhoop geworden.

« Tien tot twintig granaten in de minuut vielen er. Het waren granaten met groot ontplofingsvermogen en ook enkele brandstichtende projectielen waren er onder. De toren van de St-Martinuskathedraal is ook gedeeltelijk vernield. In de Noordelijke wijken van de stad, waar vele schoone, oude huizen staan, hebben de brand en de granaten eveneens groote schade aangericht.

IN OOST-VLAANDEREN TE GENT BERICHT

De raadplegingen voor burgemeester van den Duitschen gouverneur van Oost-Vlaanderen, zijn vastgesteld als volgt:

Van 9 tot 11 's morgens en van 3 tot 5 ure 's namiddags (belgisch uur).

De onder-gouverneur, baron von Ardenne, zal al de kwestien behandelen betreffende den economischen toestand van Oost-Vlaanderen.

Wat de militaire en politiekwestien der stad betreft, het vragen van paspoorten, enz., wende men zich tot de kommandatuur, Kouter 27.

De Belgische vlag

was eergisteren, op hooger Duitsch bevel, aan den gevel van het stadhuis te Gent, weggenomen. Alleen de Duitse vlag wapperde er nog.

De Veemarkt

De veemarkt was de markt overvloeden. Prijzen in daling, fr. 0,85, fr. 0,90, fr. 0,95, fr. 1,00 tot fr. 1,15 den kilo, levend gewogen en volgens kwaliteit.

AFHALEN A. U.

De Consul der Nederlanden heeft een reeks brieven ontvangen die de adressanten mogen afhalen, Antwerpschensteenweg 231, St. Amandsberg, alle dagen van 3 tot 5 uur 's namiddags, uitgenomen des zondags. Er zullen geen brieven afgeleverd worden tenzij op vertoon van identiteitspapieren en op de uren hierboven vermeld.

Gent: J. O. Adams, St. Denyslaan 169; J. H. Stultjes, St. Denyslaan 167; Mad. Ph. Coutericks, Werkhuisstraat, 134; Mademoiselle E. Dauwe, rue basse des Champs 69; Gust De Boever, Oude Vest 35; Rachel de Weert Oude Sassepoortstraat, 84; Mad. Emma de Witte, Hamerstraat 121; Albert Ely Petite rue de Belle rue 39; Emile Hallaert Huidevetterter; Mad. Hallaert-De Boever, Leikaai; G. Mulder-Fazzi, rue St. Georges 68; Eerw. P. M. Schippers, Bestormstraat 33; Pol Stepmann, Apotheker; Mad. Valcke-Billaert, Zalmstraat 45; Mad. van Pamel Geitestraat 18; Mgr E. van Rechem Fabriekplaats 1; Edm. Bertainchaud Kasteellaan 3; Eug. Bayens Keizer Karelstraat 51; Mad. J. Carlier, Boul. Léopold, 47; Claeys Hardy Boulevard d'Akergem 109; La Comtesse d'Ansembourg; Gust de Buck; E. De Lescluze, Toekomststraat 39; Mad. de Raedt Limburgstraat 24; Mad. A. de Raedt-Deinodt; Léopold De Smet, Kazemattestraat 40; Prof. Eugène Beman; Mad. Jcs. Goossens-Willems in het klooster van Pater Rutten; Gustaaf Haaze, Nieuwe Wandeling, 49; Mademoiselle R. Janssens, rue des Champs 22; S. Linère Gantoise; J. Ouwerkerk, rue der Préfres 60; Norbert Sorek, rue de l'Angleterre 8; Mademoiselle Leontine Hoffel, Coupure 75;

Olésta van de Velde Boulevard du Parc 3; Jules van de Vyver Magelijnstraat 21-23; Hermin Van de Winckele, Boulevard d'Akergem 231; M. Verstraeten Capucijnestraat 1;

Gentbrugge: Const. Blondeel-Engeloud Snoekstraat 17.

St. Amandsberg: Mad. Kieckx-Gothals, Heyveld; Fr. van Beneden, Schoolstraat 43; Léon de Vischer; Mad. Ach. Spiegeleire Geysten, Antwerpschensteenweg, 208 Louis De Meyer; Melle Jul. van Velthem rue Westveld 2.

Ledeberg: Elise van Aken, Avenue de Mil 3; Maurice Hiernaux, Miroiterie, rue de l'Eglise 55; Th. van Overbeke Lierens Hofbouwstraat 10.

Hensden: P. De Clercq, brouwer. Deynze: Mad. Dés. Doorms Tolpoortstraat 10.

Wondelgem: K. Snoek Klein Dries. Bruxelles (st. Gilles): Joseph P. Gegr. Bockstael, v. d. Schriekstraat 24;

Antwerpen: Martha van Enckevort, Kruikenburgstraat 17 Berghem; H. Daemans Gabriellaplaats, 19 Kiel.

Mechelen: L. Maes Stevens, Aut. steenwer 180; Blaessvelt bij Mechelen: Louis van Baelen Secretaris.

Te Exaarde Zelfmoord

Dinsdag werd hier het lijk van een man gevonden die zich in het struikgewas had opgehangen. Het lijk was reeds in staat van ontbinding.

Hij is afkomstig van Lokeren en was daar gevlucht toen de Duitschers daar over drie weken aankwamen. Naar alle waarschijnlijkheid is de man door den schrik zinneloos geworden.

Te Temsche De scheepvaart

De maatschappij «Schelde en Rupel» heeft den dienst harer booten van Temsche naar Antwerpen en terug zoo goed mogelijk heringericht. 's Morgens rond 9 ure vertrekken uit Temsche twee booten voor passagiers en goederen. 's Namiddags vertrekken rond 1 1/2 ure, twee booten uit Antwerpen, ook voor reizigers en goederen.

Laatste tijdingen

In West-Vlaanderen

Noorden van Frankrijk

Officieele Mededeeling van het Engelsche Consulaat-Generaal te Rotterdam

Hieronder volgt een Officieel Communiqué van de Verbonden Legers.

Westelijke Front. — Op den linkervleugel hervatten de Duitschers hunne aanvallende beweging tegen Dixmuiden en Yperen. Hunne aanvallen werden over het gehele front tusschen Dixmuiden en de Leie afgeslagen. Op de meeste punten werden vorderingen gemaakt, doch wij kwamen slechts langzaam vooruit als gevolg van de aanvallende beweging van den vijand en

door de zeer doelmatig ingerichte verdedigingswerken, welke bij den tijd had gehad rondom zijn steunpunt op te werpen. Sedert het begin van den slag heeft de mist de operaties bemoeilijkt — vooral tusschen de Leie en de Oise. Aan de Aisne bleef het gewonnen terrein behouden. In Argonne en rondom Verdun vonden gevechten van geringe beteekenis plaats. Op den rechtervleugel in Lotharingen bleef de toestand onveranderd. In den Elzas is de vijand bij nieuwe aanvallen op Col de Ste Marie op een beestige wijze geslagen.

Uit Fransche bron

PARIS: 11 November (Reuter): Officieele kennisgeving van 's namiddags drie uur.

« On het front tusschen de Noordzee en Armentières zijn ook gisteren de verwoede gevechten voortgezet. Beide partijen gingen herhaaldelijk tot den aanval over. Het resultaat was bij het aanbreken van den nacht, toen de strijd werd gestaakt, dat de hevige aanvallen der Duitschers ten Zuiden van Yperen waren afgeslagen en de Fransche troepen aanmerkelijke vorderingen hadden gemaakt tusschen Yperen en Armentières. »

Uit Duitsche bron

KEULEN, 11 November. (Wolff): De «Kölnische Zeitung» bevat een uitvoerige beschrijving over de gevechten in het Argonnerwoud, waarin men het volgende leest:

« Men kon de zich in het woud genestelde Franschen niet aan het lijf komen, daar een stormaanval en een krachtig voorwaarts rukken in het dichte kreupelhout eenvoudig uitgesloten waren. Bovendien werd het handgemeen door het struikgewas zeer belemmerd en eindelijk was een beschieting van den vijand met artillerie en geweevuur door de plaatselijke moedsheden geen lichte zaak. Ook konden geen vliegers de stellingen van den vijand verkennen, daar uit de lucht in het woud goed troepenbewegingen konden worden gezien. Daarenboven moesten wij in den aanvang eenige kilometers over open terrein, voordat wij aan het woud kwamen, aan welk zom de voorhoede der Franschen lag. »

Aan de Russische-Poolsche-Galicische grens

Uit Engelsche bron

PETROGRAD, 11 November (officieel): Bij Krakau, aan de Nida en de Nidzies, vielen de Russen de Oostenrijksche achterhoede aan. In Galicie zijn de Russen tot een aanvallende beweging overgegaan. Tijdens de gevechten aan de San werden 12.000 krijgsgevangenen gemaakt en anelvuurkannonen en ammunitie veroverd. Ten Zuiden van Przemyel werden 1000 krijgsgevangenen gemaakt.

Aan het Kaukasische front werd de vijand met groote verliezen teruggedreven. De Turksche posities bij Koprykoi, welke reeds door hare natuurlijke ligging zeer sterk zijn en bovendien door de Turken nog belangrijk versterkt waren, zijn ingenomen.

Uit Oostenrijksch-Hongaarsche bron

WIEN, 10 November (Wolff): Het «Wiener Fremdenblatt» verneemt uit Czernowitz dat de Russen die aan de grens bij Bojanna en Nowo Seliza staan, gisteren granaatkartetsen op Czernowitz hebben afgeschoten, doch dat hun batterijen spoedig tot zwijgen zijn gebracht. Een voorpostengevecht rond Czernowitz is geëindigd met den terugtocht van de Russen.

« Aan de gevechten ten Oosten van Czernowit hadden ontvangen van het garnizoen van de oude lichten deel. »

LEEST EN VERSPREIDT "VOORUIT"

Ons blad mag aan niet meer verkocht worden dan aan 3 CENTIEMEN PER NUMMER.

Bij de opgesloten te Amersfoort

(Vervolg en slot)

Eindelijk kreeg ik een korporaal te pakken, die zelf wel geen socialist was, maar die er toch bij zijn kompanie kende. Hij liet me eens even opzeken. En waerachtig was het oogenblik later drukte ik de hand van Jules de Buck, een bestuurder van de Werklodenpartij te Gent, en van nog eenige partijgenooten, wiens namen ik — openlijk zullen zij het mij vergeven! — niet allemaal onthouden heb.

Ik heb eenige uren met hen gepraat, en wat ze mij vertelden was interessant genoeg om den tijd te doen vergeten.

— Er zijn hier te Amersfoort, aldus zei de Buck mij, een groot aantal Gentenaars opgesloten, meest arbeiders, die den veldtocht van den beginne af hebben meegemaakt en het hard te verantwoorden hebben gehad.

Toen op 1 Augustus het mobilisatie-bevel kwam, hebben wij er geen oogenblik aan gedacht, dat België in oorlog zou komen. Wij meenden dat het er eenvoudig om te doen was de grenzen te beschermen en wij hoopten, dat het niet al te lang zou duren dat wij weer naar huis konden, naar vrouw en kinderen.

En paar dagen later hoorden wij echter, dat het ook bij ons ernst zou worden, dat Duitsland ook aan België den oorlog had verklaard en wij dus in het vuur zouden moeten.

— Wat voor gevoelens wekte dat?

— Het is moeilijk te omschrijven. Het was geen vrees, het was geen benauwdheid voor wat komte zou. 't Was alleen vreemd,

erg vreemd. Niemand onzer had ooit gedacht, dat hij nog aan een oorlog zou moeten deelnemen. Wij hadden ons leven gewijd aan het socialisme, dus aan den vrede en nu zou het vechten, bloedig vechten worden.

Het is vreemd, maar men went na eenige dagen aan den nieuwen toestand. Het moet wel. Het geregelde leven is verbroken. Er is geen tijd, geen milieu om te denken aan de dingen die tot dan toe het leven vulden. Men staat onder een kommando dat onverbiddelijke gehoorzaamheid eischt. Men eet, men slaapt langs den weg. Men ontwaakt en marcheert weer verder. Al het bekende is weggevalen en er is een nieuw leven voor in de plaats gekomen, dat alle aandacht, alle energie, alle kracht vergt.

— Waar zijt ge in gevecht geweest?

— Ik behoorde tot den bezettingstroep van Antwerpen en lag tijdens het beleg tusschen de forten Kessel en Lier in de loopgraven. Ja, dat waren verschrikkelijke dagen.

Wij, infanteristen, waren tot volslagen werkloosheid gedoemd. De Duitschers werkten slechts met hun artillerie. Van voorbij Mechelen beschoten zij onophoudelijk onze forten en loopgraven. Zonder poezen speelden hun verdragende kanonnen en regenden hun granaten op ons neer. Wat konden wij daartegen met onze geweren uitrusten? Niets. Ik heb geen enkelen Duitschen soldaat gezien en toch zag ik tal van kameraden om mij heen sneuvelen. Het was geen gevecht, maar een slachting.

— Wat voelt men, als men zoo in de loopgraaf ligt?

— Heel weinig. Men denkt niet, doch leeft in een felle spanning. Wij luisterden scherp naar den gang der granaten en konden ten slotte op 't gehoor af hun richting bepalen. Sommige granaten fluiten, andere ratelen als een sneltrein, maar steeds wisten wij naar welken kant zij gingen. En als het goed liep, dan zeiden wij tot elkaar: «Die is niet voor ons bestemd.»

Het was ten slotte geen hopen meer. Wij trokken terug over de Nethen en langs een omweg naderden wij de Hollandse grens bij Hulst. Toen zeiden onze officieren:

— Ge kunt kiezen; in het Zuiden zijn de Duitschers, in het Noorden ligt de Hollandse grens.

Wij kozen Holland boven de onvermijdelijke slachting en nu zitten wij hier en wachten op het einde van den oorlog.

— Gaf het een sterke ontspanning toen ge eenmaal op Hollandschen grond stond?

— Ja, dat gaf het wel. Vooral na die laatste dagen van strijd tegen een vijand die zich niet liet zien, maar die toch dood en verderf in onze rangen bracht. Eindelijk konden wij weer eens slapen, weer eens eten.

In het begin van den oorlog was de verzorging goed, maar in de laatste drie dagen hadden wij niets te eten dan een hap brood zoo nu en dan. Wij waren totaal uitgeput. Maar nu zijn wij heel wat opgeknapt. Toch hebben wij allen een zekere zenuwachtigheid overgehouden. Als er ergens een slag valt, richten wij plotseling het hoofd op en luisteren... net als in die verschrikkelijke nachten in de loopgraven...

Het was al pratende ruim 4 uur geworden. Het ging donkeren en er werd voor het eten geblazen. Grote ketels erwtensop werden aangedragen en in de open lucht had de uitdeeling plaats. Ieder kreeg een flinke portie in zijn pannetje en trok er mee naar z'n brits op het te verorberen.

den. De officieren mogen wel in de stad komen en hunne vrouwen en kinderen bij zich laten wonen. Zooveel vragen de manschapen niet, maar iets meer vrijheid zou toch wel menschenlijk zijn.

Ik breng die klachten gaarne over en hoop, dat de overheden ze wel willen overwegen. Er hangt voor duizenden zooveel van af...

Toen het tegen vijfven liep en ik tusschen een groepje vrienden in een eene der kamers stond, kwamen telkens weer soldaten vragen:

— Is «Het Volk» er nog niet?

— Het zal zóó wel komen, was dan het antwoord.

En waerachtig, daar kwam het. Drie Amersfoortse partijgenooten kwamen ieder een groot pak verse kranten aanbrenge, zoo juist van den trein gehaald.

Jules De Buck nam ze over, verdeelde ze over een zestal Belgische «gezellen» en die vingen dadelijk het rondleiden aan op het terrein, in de gangen en in de slaapkamers.

En de bladen gingen weg als koek. In korten tijd waren zij uitverkocht en toen ik om half zes de kazerne verliet, zag men overal groepjes gebogen over «Het Volk», ijverig het nieuws bestudeerend.

— De krant bevalt ons, Vlamingen, zo werd ons door de kolporteurs verzekerd. Wij vinden er niet alleen vroegtijdig het nieuws in, maar ook een betrouwbare, onafhankelijke en onpartijdige beschrijving van den toestand.

Kranige jongens, die Gentenaars. Altijd belangloos in 't touw voor de socialistische propaganda, zelfs in deze wonderlijkste toestand. Echte leerlingen uit de school van Ansele.

Zij verdienen een hartelijk: Bravo!

Amsterdam

«Het Volk»

